

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد   بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم   از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

منبع: نیوزکلیک

نویسنده: گروه دیدهبان سازمان جهانی بهداشت

فرستنده: نشرین معروفی

۲۰ می ۲۰۲۰

مجمع جهانی بهداشت ۲۰۲۰:

آیا ما برای حفاظت از جهان در برابر کووید-۱۹ به اندازه کافی کار می‌کنیم؟

مقاله زیر بخشی از برنامه «دیدهبان سازمان جهانی بهداشت»، به مثابه بخشی از «جنبش بهداشت مردم» است. برنامه در راستای دموکراتیزه کردن حکمرانی جهانی برای بهداشت، با شرکت فعالان جوان در اجلاس‌های نهادهای حکمرانی سازمان جهانی بهداشت-جلسه هیأت اجرائی در جنوری و مجمع جهانی بهداشت در مه هر سال- کار می‌کند.

****

مجمع جهانی بهداشت قرار است در ۱۸ مه آغاز شود. رویداد سالانه سازمان جهانی بهداشت با شرکت دولت‌ها (حکومت‌های عضو)، سازمان‌های جامعه مدنی و دیگر ذی نفعان مانند ائتلاف‌های تولیدکننده واکسین، گروه‌های لابی شرکت‌های داروسازی و سازمان‌های دانشجویی برگزار می‌شود.

در زمان‌های عادی، روزهای برگزاری مجمع به بازیگران دولتی و غیردولتی فرصت می‌دهد گرد هم آیند و در یک ساختمان پیرامون سیاست‌های بهداشتی بحث کنند. این به کشورهای فقیرتر فرصت می‌دهد برای یک حکمرانی جهانی به سود جمعیت‌های خود، فشار اعمال نمایند.

مجمع جهانی بهداشت امسال در شرایط بی‌سابقه‌ای برگزار می‌شود. جهان در چنگال بیماری ویروس کرونا گرفتار است و موارد ابتلا و مرگ هر روز افزایش می‌یابد. برنامه اولیه برای چهار روز، به دو روز کاهش یافته و همه موضوعات دستور کار، به استثنای کووید-۱۹، حذف شده‌اند. سخنرانی معمول مدیرکل و برخی سران دولتی نیز برگزار می‌شود.

اما، حتی در زمان این همه‌گیری، دولت‌ها قادر نیستند یک نظام حکمرانی نیرومند تحت رهبری سازمان جهانی بهداشت برای تضمین دسترسی برابر به داروها و دیگر محصولات پزشکی در سراسر جهان، ایجاد نمایند. سازمان جهانی بهداشت در طول زمان تضعیف شده است. مبالغ پرداختی اعضای در مقایسه با پرداخت‌های داوطلبانه‌ای که تصمیم‌گیری مستقل آن را تضعیف می‌نمایند، کاهش یافته است. افزایش توافق‌نامه‌های دوجانبه بین کشورها نیز سازمان جهانی بهداشت را ضعیف کرده است. حرکت اخیر ایالات متحده برای متهم کردن سازمان جهانی بهداشت به ارتقاء دروغ‌پراکنی درباره شیوع ویروس کرونا به خاطر چین، فقط سازمان جهانی بهداشت را آسیب‌پذیرتر کرده است. با وجود این‌که امروز نیاز به یک رهبری جهانی در بهداشت حائز اهمیت بسیار است، مجمع جهانی بهداشت کنونی به نظر می‌رسد همان خط را دنبال می‌کند. بحث اصلی در مجمع جهانی بهداشت پیرامون پیش‌نویس قطع‌نامه‌ای خواهد بود که از سوی اتحادیه اروپایی پیشنهاد شد و سپس ۳۵ کشور دیگر از آن حمایت کردند.

قطع‌نامه بسیار ضعیف است، زیرا ارتقاء در میان نهادن داوطلبانه دانش فنی را جایگزین تعهدات الزام‌آوری می‌کند که بر اصل «بهداشت برای همه» قرار دارند. در میان نهادن داوطلبانه، یک سازوکار غیرمسئولانه است که انتظار دارد شرکت آغازگر محصول، در میان نهادن دانش فنی را طبق خواست خود عملی نماید. تصمیم به قرار دادن حق امتیاز بر دانش فنی در میان نهاده شده نیز به آن‌ها تعلق خواهد داشت. در واقع، به شرکت‌های چندملیتی اجازه داده می‌شود به شیوه سابق به کار خود ادامه دهند. شرکت داروسازی امریکایی گیلیاد، هم‌اکنون روند اعطای داوطلبانه پروانه برای تولید داروی خود- رمدسیویر (Remdesivir) را به پنج شرکت عمومی (ژنریک)، آغاز کرده است. توافق‌نامه‌ها مجوز فروش معادل عمومی دارو را در ۱۲۷ کشور اعطا نموده، اما فقیرترین کشورها را کنار می‌گذارند. آن‌ها به مثابه یک بازار انحصاری برای گیلیاد عمل نموده، دست شرکت را برای بالا بردن قیمت محصول خود کاملاً آزاد می‌گذارند.

برای درهم شکستن این طرح‌های منحوس، ما به یک سازوکار نیرومندتر حکمرانی جهانی نیاز داریم. قطع‌نامه همچنین پیرامون پی‌آمدهای در خانه ماندن، که به مثابه ستراتیژی اصلی مهار اشاعه ویروس ظهور کرده، ساکت است. گرسنگی، بیکاری، افزایش خشونت خانگی و ددمنشی پولیس که فقراء و محرومان با آن روبه‌رو هستند، وجود دارد. تحریم‌های اقتصادی به وسیله ایالات متحده علیه کشورهایی مانند کوبا، ایران و ونزوئلا همچنان ادامه دارد و با دشوار نمودن خرید تجهیزات پزشکی برای درمان جمعیت آن‌ها موجب بحران بهداشتی شده است. روند کنونی به این‌گونه رفتارهای قلدرمآبانه ایالات متحده برخورد نمی‌کند.

تحول موازی و نگران‌کننده دیگر، به راه انداختن «تسریع‌کننده دسترسی به ابزار کووید-۱۹» (ACT) است، که «بنیاد بیل و ملیندا گیتس» (BMGF)، «ائتلاف نوآوری‌های آمادگی در مقابله با اپیدمی» (CEPI)، «گوی، اتحاد واکسین (Gavi)، «صندوق جهانی برای مبارزه با ایدز، سل و مالاریا»، «یونایتاید» (UNITAID)، «صندوق ولکام» و «سازمان جهانی بهداشت» بنیان نهانند. اتحادیه اروپایی و دیگر کشورهای ثروتمند مانند کانادا، جاپان و بریتانیا گفته‌اند ۸ میلیارد دالر به «تسریع‌کننده دسترسی به ابزار کووید-۱۹» کمک خواهند کرد.

تلاش‌های اولیه، کشورهای در حال توسعه را خارج از این دایره قرار داده است. نقش سازمان جهانی بهداشت در «تسریع‌کننده دسترسی به ابزار کووید-۱۹»، که کمتر از یک ماه پیش از مجمع جهانی بهداشت معرفی شد، به مثابه یکی از شرکاء محدود است.

چیزی که باید منتظر آن ماند پیشنهاد گوستاریکا به سازمان جهانی بهداشت برای در میان نهادن فن‌آوری است. جزئیات و چگونگی آن قرار است در اواخر ماه در دسترس قرار گیرد.

همه این تحولات به سقوط نظام حکمرانی جهانی اشاره دارند. جامعه مدنی کاملاً از این ابتکارات بیرون نهاده شد و توازن نیرو به سمت صاحبان قدرت تغییر کرده است. سازمان جهانی بهداشت نیز به جای این‌که بازیگر اصلی در صف مقدم انجام مسئولیت خود برای توزیع عادلانه منابع به ویژه در زمان بحران‌هایی مانند این باشد، در جایگاه یک شریک در ابتکارات سودمحور قرار داده شده است.

به جای توافق‌نامه‌های چندجانبه، ما شاهد توافق‌نامه‌های گروه‌های ذینفع هستیم که فقراء و محرومان در آن صدائی ندارند.

سازمان جهانی بهداشت اسناد موجود بسیاری دارد، که دولت‌های عضو پس از مشاوره، پیرامون آن‌ها به توافق رسیده اند. برخی از این اسناد عبارتند از: «قطع‌نامه شفافیت و ستراتیژی جهانی و نقشه عمل پیرامون بهداشت عمومی، نوآوری، و مالکیت فکری.»

«هیأت بلندپایه دبیرکل ملل متحد برای دسترسی به پزشکی» نیز به موضوعات کاملاً مشابه نگاه کرد. اصول مندرج در این اسناد باید چراغ راهنمای بحث پیرامون دسترسی به پیشگیری؛ درمان و مدیریت کووید-۱۹ باشد. برای عمل به این توافق‌نامه‌های الزام‌آور، باید به سازمان جهانی بهداشت اختیار هدایت اعطاء گردد.

<https://www.newsclick.in/WHO-Assembly-COVID-19-Global-pandemic>

۱۸ مه ۲۰۲۰
تارنگاشت عدالت